

LEGENDA

Dawno temu święta Małgorzata wędrowała po świecie. Odwiedzała różne miejsca i różnych ludzi - biednych i bogatych, zdrowych i chorych, szczęśliwych i tych, którym szczęścia zabrakło. Wszędzie, gdzie się zatrzymywała, starała się pomagać ludziom.

Kiedy Małgorzata wędrowała z wsi do wsi, nagle pogoda załamała się, zerwała się wichura, która przygnała ciemne chmury z ulewnym deszczem i burzą. Święta Małgorzata zbliżała się właśnie do wsi zwanej Piekietkiem . Zapukała więc do najbliższej chaty, prosząc o schronienie. Tam potraktowano ją jak włóczęgę i wypędzono ze wsi, rzucając za nią kamieniami i szczując psami. Małgorzata poszła więc dalej.

Zapadła noc, wyczerpana, przemoczona i głodna święta Małgorzata dochodziła do innej wsi. Zmęczona usiadła pod płotem, obawiając się, że stąd również ją wypędzą. Tam spotkali ją mieszkańcy wsi i zabrali do najbliższego domu. Gospodarze przyjęli ją z otwartymi rękami, nakarmili, dali suche odzienie i przygotowali dla niej miękkie postanie.

Kiedy Małgorzata położyła się, usłyszała jak mieszkańcy wsi naradzają się, gdzie we wsi zbudować kościół. Jedni odradzali wzniesienie świątyni nad strumykiem, bo tam jest bagniste podłoże. Inni odradzali miejsce pod lasem, bo tam dzikie zwierzęta mogą zagrażać wiernym. Jeszcze inni uznali, że najlepsze byłoby wzgórze, ale w okolicy nie było nawet najmniejszego wzniesienia. Mieszkańcy wsi rozeszli się późną nocą, nie znajdując dobrego rozwiązania.

Święta Małgorzata, chcąc pomóc dobrym ludziom, wstała przed świtem, kiedy jeszcze świecił księżyc i poszła na pola. Z tych pól zbierała kamienie, zносиła je w jedno miejsce i tam usypywała pagórek. Kiedy mieszkańcy wsi obudzili się, zaczęli pomagać świętej Małgorzacie w tej ciężkiej pracy. Wspólnymi siłami

usypali wysoką górę, na której później wznieśli kościół. Po wykonaniu tej pracy, mieszkańcy podziękowali świętej za rozwiązanie ich problemu, a Małgorzata powędrowała dalej w świat. Patronką świątyni została oczywiście święta Małgorzata. Również góra usypana wspólnymi siłami została nazwana Górą świętej Małgorzaty. Z czasem nazwę tę przyjęła także wieś leżąca u podnóża góry, której mieszkańcy Ttak gościnnie przyjęli świętą.

*Do dziś święta
Małgorzata otacza
opieką mieszkańców
wsi.*

